

Funcționalități:

- obligatoriu pt un S.O.
1. Interfața cu utilizatorul
 2. Gestionarea perifericelor
 3. Gestionarea fișierelor
 4. Apeluri sistemu

5. Gestionarea proceselor (multitasking)
6. Gestionarea și protecția memoriei

• cu HSTOS: `int *x;`
`while(i){`

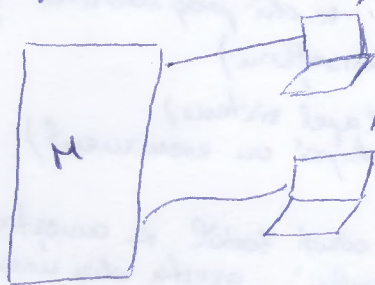
`*x = 33;`
`x++;`
`}`

// ample memorie cu 33

// scrie peste toate datele; executabile, S.O.
// S.O. evaluate nu permite acest lucru.

7. Gestionarea utilizatorilor (multiuser)

• O mașină cu inst UNIX: terminate

M = mașina

8. Lucrul cu rețea

• Interfața cu utilizatorul

- rezolvată în 2 moduri:
- linie de comandă (shell) → windows cur.
 - mod grafic (fereastră)

(sub exam) • Terminale — alfanumerice
— grafic

• Gestionarea proceselor

→ prin interuperi

- salvează context proces interupt,
- alege proces pentru a fi continuat.

→ funcționarea pe echitate

- restaurarea ~~procesului~~ contextului ~~ale~~ procesului ales
- programare ceas pentru interupere sau shot.
- salt la programul ales.

• Caracteristicile proceselor (generale și cele mai importante)

- identificator unic (PID)
- UU (Unix-Only) PID proces părinte (PPID) - fiecare proces este cauzat de un alt proces (are un părinte)
- context (al procesului)
- lista fișierelor deschise
- prioritate (procesului)
- directorul curent
- pot adresa fișiere absolut prin cale: C:\x\y\z\ - în Windows
/x/y/z/ - în Unix
- x/y/z/ > prin adresare relativă .. - director părinte
- determina succesul la sau eșecul la adresarea relativă
- stare proces
 - READY (procesul este în tabela de procese active și așteaptă)
 - RUNNING (a fost ales, i se dă prog cauter și rulează)
 - USER MODE (instrucțiuni)
 - KERNEL MODE (apel sistem)
 - SLEEPING (așteaptă după un eveniment)
 - STOPPED (UU)
 - ZOMBIE (UU) (până când totuși ia cunoștință de terminarea procesului, acesta din urmă este zombie)
- variabile de mediu și valoare lor

• Apeluri de sistem UNIX și gestionarea proceselor

• Principii de funcționare a apelurilor de sistem

→ se clasifică după tipul de retur

• int $\begin{cases} \text{eșec - returnează -1} \\ \text{succes - returnează} \geq 0 \end{cases}$

• void

• pointer $\begin{cases} \text{eșec - returnează null} \\ \text{succes - returnează un pointer} \end{cases}$

→ int errno; // poziționată pe 0 (apel sist. a reușit)

pe altă val. (apel sist. nu a reușit)
// errno se modifică după fiecare apel sist.
errno & errno_telp

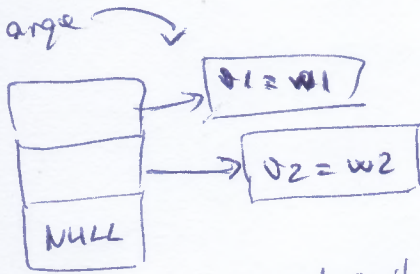
if (errno == ENOENT)

void perror(char *s) // afișează un mesaj specific lui errno urmat de un mesaj dat de nume

Exemplu

! testare cod de
retur apel de
sistem.

inceput
proces
→ `int main (int argc, char **argv, char **envp)`
 ↙ ↘ ↗
 base argumente valori environment
 (p. de p. de caract.)
 Unul pointer are val NULL & la argc & la argv

void exit (int x) // sau cand a ajuns la ultima "}" a lui main
 terminarea
 proceselor

- apelul care permite unui proces sa apeleze un alt proces `fu : int fork()`
 PID - tip de date { `int` - proportional
 `char`
 `short`
 `long`

`a = b + 2;`
`fork();` // intru in kernel unde se continua procesul aproape tot de la procesul
 tata.
`b = c + 3;` → cod de retur { `-1` - eșec
 `> 0` - cod de retur primit de tata
 `= 0` - cod de retur primit de fu

```
if ((pid = fork()) == 0)
{
    /* fu */
}
else
{
    /* tata */
}
```